Systemy operacyjne

Laboratorium 9

Perl – wyrażenia regularne

Jarosław Rudy Politechnika Wrocławska

28 lutego 2017

Temat obejmuje wykorzystanie wyrażeń regularnych w perlu. Wyrażenia same w sobie są w zasadzie identyczne do tych wykorzystanych w przypadku awka. W przypadku perla nie powinno być jednak problemów z niektórymi rodzajami regexów. Ponadto, regexy w perlu oferują więcej możliwości. W związku z tym poniższa instrukcja obejmuje głównie sposoby stosowania regexów w perlu.

1 Rekordy, pola i separatory

W instrukcji do laboratorium 7 omówiono separatory wyjściowe \$\ oraz \$,, które są tekstem. Separatorem wejściowym jest \$/, który TAKŻE jest tekstem, a nie regexem. Jest to istotna różnica w stosunku do awka. Jak wspomniano na poprzednim laboratorium, w perl rekord wczytywany jest wraz z jego sepratorem. Aby "wyciąć" separator z końca rekordu należy użyć funkcji chomp próbuje ona usunąć z końca podanego argumentu to co aktualnie zapisane jest w \$/.

Perl domyślnie nie dzieli rekordu na pola, można jednak w tym przypadku posłużyć się funkcją split, która podzieli tekst zgodnie z podanym regexem. Funkcja split zwraca LISTĘ "słów" po podziale (kontekst listy/tablicy) lub LICZBE słów (kontekst skalarny).

2 Match

Podstawowe użycie regexów w perlu dotyczy operatorów dopasowania (match, m), podstawiania (substitute, s) oraz transliteracji (transliteration, tr, y). Bazowa składnia operatora match jest następująca:

 $tekst = \infty m/regex/opcje$

Powyższy kod spróbuje znaleźć tekst dany regexem wewnątrz zmiennej \$tekst. Opcje są zawsze pojedynczymi literami (ale może być więcej niż jedna opcja naraz). Przykładowo, opcja 'i' sprawia, że dopasowanie nie rozróżnia małych i wielkich liter. Ważną opcją jest 'g' (global), która sprawia, że match spróbuje dopasować się wielokrotnie wewnątrz tego samego tekstu. Oprócz zwykłego =~ dostępna jest także wersja !~, która odwraca wynik matcha:

```
tekst !\sim m/regex/opcje
```

Przejdziemy teraz do nieco bardziej skomplikowanego aspektu matcha, czyli określania jego wyniku. Jeśli chcemy zapisać wynik matcha do zmiennej, to oczywiście używamy operatora przypisania, ale potrzebna jest nowa zmienna (np. \$wynik):

```
wynik = tekst = \infty m/regex/opcje
```

Podobieństwo operatorów = oraz =~ czyni ten zapis nieco dziwnym. Dodajmy do tego fakt, że dosyć łatwo w perlu wykorzystać zawartość zmiennej jako regex:

```
$regex = "jakis_regex";
$wynik = $tekst =~ m/$regex/
```

Widzimy więc tutaj TRZY zmienne. Nie należy ich ze sobą mylić! Zanim przejdziemy dalej, zauważmy, że możemy użyć // zamiast m//:

```
tekst = \sim /regex/opcje
```

Jeśli używamy zmiennej jako regexa i nie stosujemy opcji, to możliwe jest nawet prostsze:

```
\text{tekst} = \sim \text{sregex}
```

Przejdźmy teraz do określenia jaki wynik operator match w zasadzie zwraca. Jeśli dopasowanie się NIE udało, to otrzymamy PUSTY TEKST (kontekst skalarny) lub PUSTĄ LISTĘ (kontekst listy). Jeśli dopasowanie się UDAŁO, to w kontekście skalarnym zawsze otrzymamy liczbę 1. Z kolei wynik UDANEGO matcha w kontekście listowym jest zależne od tego czy w naszym regexie zdefiniowaliśmy grupy (podwyrażenia) z użyciem nawiasów okrągłych oraz od tego, czy użyliśmy opcji 'g'. Możliwe są 4 przypadki¹:

- Grupy: nie, global: nie. Wtedy match zwraca listę zawierającą jeden element, którym jest liczba 1.
- Grupy: tak, global: nie. Jeśli zdefiniowano K grup, to wtedy match zwraca listę (tablicę) K elementów, zaś i-ty element zawiera to co dopasowało się do i-tej grupy. Zauważmy, że rozmiar tej listy jest zawsze ≥ 1.
- Grupy: nie, global: tak. Jeśli udało się dopasować regex N razy, to wtedy match zwraca listę N elementów, zaś i-ty element zawiera i-te dopasowanie. Ponownie rozmiar listy jest zawsze ≥ 1 .

¹Przykład można znaleźć na stronie.

• Grupy: tak, global: tak. Połączenie dwóch powyższych trybów. Jeśli zdefiniowaliśmy K grup, a dopasowanie nastąpiło N razy, to otrzymamy listę o liczbie elementów równej $N \cdot K$. Pierwsze K elementów listy zawiera to co dopasowało się do grup w pierwszym dopasowaniu, następne K elementów zawiera grupy z drugiego dopasowania itp.

Przy okazji – jeśli definiujemy regex w zmiennej, to należy zwracać uwagę na odpowiednią liczbę odwrotnych ukośników, gdyż, podobnie jak dla awka, występują tu dwa poziomy interpretacji (poziom łańcucha tekstowego i poziom regexa).

Należy jeszcze zauważyć, że po wykonaniu matcha zmienne \$1, \$2 itp. zostaną ustawione na to co dopasowało się do danej grupy (nawiasu). Należy zauważyć, że jeśli użyliśmy opcji 'g' i, przykładowo, wystąpiły 3 dopasowania, to zmienne typu \$1 będą dotyczyły tylko ostatniego "zestawu" (tzn. ostatnie K elementów w $N \cdot K$ -elementowej liście).

Ostatnia uwaga – skrócona wersja match (bez 'm') używa tylko ukośników, ale dla wersji z 'm' możliwe są inne "ograniczniki". Np. zamiast:

```
tekst = \infty m/regex/opcje
```

możemy użyć:

```
tekst = m|regex|opcje
```

Jest to szczególnie przydatne, jeśli "lewy" ukośnik często występuje w naszym regexie. Większość znaków "specjalnych" działa w ten sposób. Znaki w stylu nawiasów OTWIERAJĄCYCH muszą być zamykane przez swoje ZAMYKAJĄCE odpowiedniki:

```
tekst = m(regex)opcje
```

a nie:

$$tekst = m(regex(opcje))$$

Nawiasy zamykające działają "normalnie":

```
tekst = \infty m)regex)opcje
```

a nie:

 $tekst = \infty m) regex(opcje)$

3 Podstawianie

Operator podstawiania ma następującą składnię:

```
tekst = \infty s/regex/zast/opcje
```

Jest więc podobnie do matcha, ale występuje 's' zamiast 'm', nie ma wersji skróconej (bez 's'), ale dalej możemy stosować inne ograniczniki:

```
tekst = \sim s|regex|zast|opcje
```

Widzimy też, że podstawianie ma dodatkowy człon zast, który określa jaki tekst należy wstawić w zmiennej \$tekst w miejsce, w którym nastąpiło dopasowanie do regexa. Ten dodatkowy człon sprawia, że ograniczniki z nawiasami otwartymi przybierają formę:

```
tekst =  s(regex)(zast)opcje
```

Zauważmy też, że zast jest od razu traktowany jako tekst (chyba, że np. zaczyna się od dolara, co oznacza wstawienie wartości ze zmiennej), więc nie należy wstawiać naokoło niego cudzysłowów.

Uwagi dotyczące tego w czym podstawiamy (\$tekst) oraz tego w czym zapisujemy wynik (\$wynik) są podobne jak dla matcha. Normalnie podstawiamy tylko pierwsze dopasowanie, chyba, że użyto opcji 'g' – wtedy wykona się tyle podstawień, ile wykryto dopasowań. Normalnie podstawianie jest "niszczące" tzn. podstawienie zmienia tekst zawarty w \$tekst. W takim trybie operator zwraca liczbę dokonanych podstawień. Jeśli jednak podanie zostanie opcja 'r', to oryginalna zmienna \$tekst pozostaje nienaruszona, a operator zwraca tekst po podstawieniu. Bez opcji 'r' operator zachowuje się więc jak awkowy (g) sub, zaś z tą opcja zachowuje się jak awkowy gensub.

Zmienne \$1, \$2 itp. zawierają tekst, który dopasował się do poszczególnych grup. Zmienne te są ustawione po wykononaniu dopasowania, ale PRZED samym podstawieniem, można więc je bezpiecznie użyć w członie zast. Tak więc poniższe wywołanie:

$$tekst = \infty s/([0-9]+)/\$1.00/g$$

zastąpi w \$tekst wszystkie liczby całkowite z postaci X na X.00. Zamiast zmiennych \$N możemy użyć formy \N , ale wtedy jesteśmy ograniczeni do $N \leq 9$.

4 Transliteracja

Transliteracja działa podobnie do komendy tr. Bazowa składnia jest następująca:

```
tekst =  tr/pierwszy/drugi/opcje
```

lub

$$tekst = \sqrt{y/pierwszy/drugi/opcje}$$

Operator zamienia znaki ze zbioru pierwszy na odpowiednie znaki ze zbioru drugi. Aby zamienić w danym tekście cyfry (nie liczby!) na znaki gwiazdki wystarczy użyć:

lub

Jeśli drugi zbiór ma za mało znaków, to ostatni znak tego zbioru będzie dotyczył pozostałych znaków ze zbioru pierwszy. Oznacza to, że powyższy przykład można równie dobrze napisać jako:

$$tekst = tr/0123456789/*/opcje$$

Podobnie jak w regexach możemy definiować "zasięg" zbioru, co jeszcze bardziej upraszcza ten sam przykład:

$$tekst = tr/0-9/*/opcje$$

Opcja 'r' działa podobnie jak dla podstawiania – jeśli jej nie podamy, to transliteracja modyfikuje dany tekst i zwraca liczbę zmienionych (lub usuniętych, patrz dalej) znaków. Z tą opcją transliteracja zwraca tekst po zmianie, a oryginał nie jest zmieniany. Opcja 'c' sprawia, że zbiór pierwszy zawiera wszystkie znaki, których w nim NIE podaliśmy, tak wiec wywołanie:

$$tekst = tr/0-9/*/c$$

zamieni w gwiazdki wszystko poza cyframi. Opcja 'd', sprawia, że znaki ze zbioru pierwszy, dla których nie ma dopasowania zostaną usunięte. Tak więc:

$$tekst = tr/0-9/*/d$$

zamieni wszystkie zera w gwiazdki oraz usunie pozostałe cyfry.